

אתמר. אבל תא חזי, דהא כתיב, (דברים ל) ולא קם נבייא עוד בישראל במשה. מה בין משה לשאר נבייאי עלמא. משה אסתכל באספקלרייא דנהרא, שאר נבייאי לא הו מסתכלי אלא באספקלרייא (ד"ג קענא ט"א) שלא נהרא. משה תהוה שמע וקאים על רגלו, וחיליה אתתקף, והויה ידע מלאה על בורייה, כמה דכתיב, (במדבר יט) ומראה ולא בחידות. שאר נבייאי הו נפלין על אנפייו ואותחלש חילא דלהון ולא הו יכולין לקיימא על בורייה דמלחה. מאן גרים לוון דא בגין דכתיב כי נגע בכה ירך יעקב והוא צולע על ירכו.

ובכל אינון נבייאין לא יכולו לקיימא על מה דזמין קידשא בריך הוא לمعد ליה לעשו, בר עובדי נביאה דתוהה גיורא דאתמי מسطרא דעשוו, דא קאים בקיומיה עלייה דעשוו ולא אותחלש חיליה.

ועל דא כל שאר נביאי אותחלש תוקפיהו ולא הו יכולין לאתקיימא לקבלה מלאה על בורייה בדקה יאות, מי טעם, בגין כי נגע בכה ירך יעקב בגין הפשעה, דנסיב ושאייב כל חילא דירכა, ועל דא אתרבר חילא דירכא ואשתאר צולע על ירכו. דהא כל נבייאין דעלמא לא יכולו לאדeka ולקיימא ביה.

תא חזי, נבייאין כלחו בר משה לא קיימו בתוקפיהו

פְּדָקָה חֹזִי. וּמְאָן דָּלָעַי בָּאוּרִיתָא וְלִיתָ מְאָן דְּסָמֵיךְ לֵיהּ
וְלֹא אָשְׁתַּכְחָה מְאָן דָּאֲטִיל מְלָאֵי לְכִיסְיָה לְאַתְּתִּקְפָּא. עַל
דָּא אוּרִיתָא קָא מִשְׂתְּפָחָא בְּכָל דָּרָא וְדָרָא וְאַתְּחַלֵּשׁ
תוֹקְפָּא דָאָרִיתָא פֶּל יוֹמָא וַיּוֹמָא, בְּגִין דְּלִיתָ לֹזָן לֹאִינְנוֹן
דָּלָעָן בָּה עַל מָה דְּסָמְכִין, וּמְלָכָו חִיְּבָא אַתְּתִּקְפָּא בְּכָל
יוֹמָא וַיּוֹמָא. תָּא חֹזִי, כִּמָּה גְּרִים חֹזְבָּא דָא, וּבְגִין דְּלִיתָ
(לוֹזָן) מְאָן דְּאָסְמֵיךְ לָאוּרִיתָא פְּדָקָא יָאוֹת אִינְנוֹן סָמְכִין
חַלְשִׁין, וְגַרְמִין לְאַתְּתִּקְפָּא לְהַהְוָא דְּלִיתָ לֵיהּ שָׁוּקִין
וְרַגְלִין לְקִיְּמָא עַלְיָהּוּ.

פָּתָח וְאָמֵר, (בראשית ג') וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל הַבָּחָשׁ כִּי
עֲשִׂית זֹאת אֲרוֹר אַתָּה מִכֶּל הַבָּהָמָה וְגֹוי עַל גְּחוֹנָה
תַּלְהָ. מַאי עַל גְּחוֹנָה תַּלְהָ. דָא תָּבְרוּ סָמְכִין דִּילִיהּ וְקָצִינוּ
רְגָלוֹי וְלִיתָ לֵיהּ עַל מָה דְּקָאִים. כִּד יִשְׂרָאֵל לֹא בְּעָן
לְסָמְכָא לֵיהּ לָאוּרִיתָא, אִינְנוֹן יְהִבִּין לֵיהּ סָמְכִין וְשָׁוּקִין
לְקִיְּמָא וְלְאַתְּתִּקְפָּא בָּהָגָן.

תָּא חֹזִי, כִּמָּה עֲקִימָו וְחַכְמִימָו אַתְּחַפֵּם בְּהַהְוָא לִילְיאָה
הַהְוָא דָרְכִּיב נְחַשׁ לְקַבְּלִיהּ דִיעָקָב, דָהָא אִיהוּ הַהָה
יְדָע דְּכַתִּיב, (בראשית כ') הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב וְהַיְדִים יְדֵי עַשְׂוֹ.
וְאֵי פְּסִיק קָלָא דַיְעָקֹב כְּדִין וְהַיְדִים יְדֵי עַשְׂוֹ. בְּגִין כֵּה
אָסְתַּפְּלָל לְכָל סְטוּרִין לְאָבָא שָׂא לֵיהּ לַיְעָקֹב וְלְאָפְּסָקָא
קָלִיהּ.

וְחַמָּא לִיה תָקִיף בְּכָלָא. דְרוֹעֵין מִסְטוֹרָא דָא וּמִסְטוֹרָא
דָא דָאִינוּן תָקִיף גּוֹפָא דָא תָקִיף בְּיַיִיחָו, וְחַמָּא
תוֹקֵפָא דָאָרִיתָא וְאַתְקִיף בְּכָלָא, כְּדִי וַיַּרְא כִּי לֹא יִכּוֹל
לֹו. מָה עֲבָד, מִיד וַיַּגַּע בְּכָה יַרְכּוֹ, דָא תָחָבָם לְקַבְּלִיה.
אָמַר כִּיּוֹן דָאָתְבָרוֹ סְמִכִּין דָאָרִיתָא, מִיד אָרִיתָא לֹא
אַתְקִיף. וּכְדִין יַתְקִify מָה דָאָמַר אָבוּהָזָן, הַקּוֹל קָוָל
יַעֲקֹב וְהַיְדִים יַדִּי עָשָׂו. (בראשית כ) וְהִיא בְּאַשְׁר תָּרִיד
וּפְרִקְתָּ עַלְוֹ מַעַל צְוָארָה.

וּבְדָא אַתְחָבָם לְקַבְּלִיה דַיַּעֲקֹב דָהָא בְּגַיְן דִיְתָבָר חִילָא
דָאָרִיתָא אָזִיל וְאַתְקִיף עָשָׂו. וּכְדִ חַמָּא דָלָא
יְכַיל לָה לָאָרִיתָא, כְּדִין חַלִּישׁ תָוקֵפָא דָאִינוּן דָסְמִכִּין
לָה, וּכְדִ לֹא יִשְׁתַּבְחָה מָאֵן דָסְמִיךְ לָאָרִיתָא, כְּדִין לֹא
יְהָא קָוָל קָוָל יַעֲקֹב וַיְהָזֵן יָדִים יַדִּי עָשָׂו.

וּכְדִ חַמָּא יַעֲקֹב הָכִי פְד סְלִיק צְפָרָא, אַתְקִיף (יעקב) בַּיִת
וְאַתְגָּבָר עַלְיהָ עד דָאִיהוּ בְּרִיךְ לִיה וְאוֹדֵי לִיה עַל
אִינוּן בְּרָכָאָן, וְאָמַר לִיה לֹא יַעֲקֹב יָאָמַר עוֹד שְׁמַךְ כִּי
אָמַר יִשְׂרָאֵל, לֹא יַעֲקֹב בְּעָקִימָו אֶלָּא בְּגַאותָה וְתוֹקֵפָא
דְלִית מָאֵן דִיְכַיל לָה.

וְתַא חֹזֵי, מַהָאֵי בְּחַש כִּמָה חִילִין מִתְפִרְשָׁן לְכָל סְטָר
וְאַשְׁתַּבְחָה בְּעַלְמָא לְגַבִּי בְּגַיְנָא. וּבְעַיְנָן לְקַיְיָמָא
לְהַהְוָא גִיד הַגְּשָׁה, דָאָף עַל גַב דְקָרִיב בַּיה הַהְוָא דְרָכִיב
עַל חֹוֵיא קִיִים אִיהוּ, וְאַתְקִify בְּגַוּן וְלֹא אָתְבָר.

וְחִילָא בְּעִין לְאַתְקָפָא בְּעַלְמָא וְלְאַחֲזָה כִּי שְׁרִית
עִם אֱלֹהִים וְעִם אֲנָשִׁים וְתוֹךְלָ. וּכְדֹת חָמֵי דָהָא
לֹא אַתְבָר וְלֹא אַתְאַכְלָל הַהוּא אֶתְר, כִּדְין אַתְבָר חִילִיה
וְתוֹקְפִיה (דָבָר קָנָא ע"ב) וְלֹא יִכְלֶל לְאַבָּא שָׂא לְבָנוֹי דִיעָקָב. וְעַל
דָא לֹא בְּעִין לְמִיחָב דּוֹכְתָא לְבָרִיִּיתָא דְעַלְמָא לְמִיכָל
לִיה וְלֹא לְאַתְאַכְלָל פָלָל.

רַבִי יִסָּא סְבָא דָרְשָׁ, כִּי נָגָע בְּכָה יִרְךְ יַעֲקֹב. פָתִיב הַכָּא
כִּי נָגָע בְּכָה, וּכְתִיב הַתָּם (בְּמִדְבָר י"ט) כָל הַנָּגָע בְּמִתְחָדָשׁ
בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם (יטמָא) וְגֹו. מָה לְהַלֵּן מַסְאָבָא אוֹף הַכָּא נִמְיָא
מַסְאָבָא, דָסָאִיב הַהוּא אֶתְר, וּמִאֶתְר מַסְאָבָא לִיתְלֹן
(לְאַתְקָפָא) לְאַתְהָנָה מִפְיָה כָלָל, כָל שְׁפָנוֹ בְּאֶתְר דִקְרִיב
הַהוּא סְטָר מַסְאָבָא, וְאוֹרִיִּיתָא לֹא קָאָמֵר אֶלָא כִּי נָגָע,
וּכְתִיב וַיָּגַע בְּכָה יִרְכֹּו, כִּמָה דָאָת אָמֵר, (בְּמִדְבָר י"ט) וְכָל
אֲשֶׁר יָגַע בְּוּ הַטָּמָא יִטָּמָא, בְּרִיךְ רְחַמְנָא דִיהִיב אוֹרִיִּיתָא
לִיְשָׁרָאֵל לְמַזְכֵי בָה בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאָתִי כִּמָה
דְכְתִיב, (מִשְׁלֵי ג) אֶרֶךְ יָמִים בִּימִינָה בְּשָׁמָאלָה עָשָׂר וּכְבוֹד:
וְהָוָא עַבְרָ לְפָנֵיהם וַיִּשְׁתַחַוו אֶרְצָה שְׁבָע פָעָמִים עַד
גִשְׁתָוּ עַד אֲחֵיו. רַבִי אַלְעֹזֶר פָתָח וָאָמֵר, (שָׁמוֹת ל)
כִּי לֹא תִשְׁתַחַוו לְאֵל אַחֲר כִּי יִי קָפָא שָׁמוֹ. וּכְיַעֲקֹב
דָאְיהָו שְׁלִימָא דָאָבָהוּ דָאַתְבָרִיר חַוְלָקָא שְׁלִימָתָא
לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאְיהָו אַתְקָרִיב לְגַבִּיהָ יִתְיר, (ס"א

וְאֲשֶׁתְּלִים לְעֵילָא וְלִתְתָּא) הִיְהּ סְגִיד לִיהּ לְהַהְוֹא רְשֻׁעָה
דַעַשׂ דָאִיהּ בְּסֶטֶרֶא דָאֵל אַחֲרָה, וּמְאֹן דְסֶגִיד לִיהּ סְגִיד
לְאַל אַחֲרָה. אֵי תִימָא בְגִין דָאָמְרוּ תַעַלְאָ בְעַדְגִּיהּ סְגִיד
לִיהּ, לֹאָוְהַבְיִהְךְ. דָהָא עָשָׂו בְּאֵל אַחֲרָה תֹוֹתָה, וַיַּעֲקֹב לֹא
יִסְגּוֹד לְהַהְוֹא סֶטֶרֶא וְלְהַהְוֹא חַוְלָקָא פֶלֶל.

(פתח רבי אבא ואמר) **אֵלָא בְתִיב,** (শמוֹאַל אַהֲרֹן) **וְאִמְרַתֶּם כֵּה לְחֵי**
וְאַתָּה שְׁלוּם וּבֵיתְךָ שְׁלוּם וְכָל אֲשֶׁר לְךָ שְׁלוּם. וְהָא
את אמר דאסיר (ד"א לא"ג ליה) **לְאַקְדוּמִי לְהֹו שְׁלָם לְרַשְׁיָעִיא,**
ובכיוון דאסיר היכי **אֲשֶׁר חָנָא דָדוֹד** אמר האי קרא לנבל,
אֵלָא הָא אוֹקְמוֹתָה (שםות כב) **דְלַקּוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָאָמֵר,**
בְגִין לְקַשְׁרָא לִיהּ לְחֵי. וְחַשְׁיבָּנְבָל דְעַלְיהָ קָאָמֵר.

כְּגַוּבָא דָא (בראשית יט) **וַיִּשְׁתַּחַוו יִשְׂרָאֵל עַל רָאשׁ הַמִּטְהָה,**
וּכְיַיְלָגְבִּי דְבָרִיהָ סְגִיד. **אֵלָא לְאַתְּרִיהָ דְשִׁכְינַתָּא**
קָא פְּרָעָוָסְגִיד, אָוֹפָהָכָא, וְהָוָא עַבְרָר לְפָנֵיהם. מַאי
וְהָוָא, דָא **שִׁכְינַתָּא עַלְהָה דְהֹוָה אַזְלָא קְמִיהָ** (בריט), וְדָא
הָוָא בְּטִירָו **עַלְהָה.** **כִּיּוֹן דְחָמָא יַעֲקֹב,** אמר, **הָא עִידָן**
לְסֶגֶדָא לְגַבִּיהָ דְקֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְהֹוָה אַזְוֵיל קְמִיהָ.

פְּרָעָוָסְגִיד שְׁבָע זְמִינָה עד גְשָׁתוֹ עד אֲחֵיו, **וְלֹא בְתִיב**
וַיִּשְׁתַּחַוו לְעַשְׂוֹ. **אֵלָא כִּיּוֹן דְחָמָא דָהָא קֹדְשָׁא**
בְּרִיךְ הוּא אַזְלָא קְמִיהָ, **כְּדִין סְגִיד לְקַבְלִיהָ.** **בְגִין דָלָא**
לְמִיחָב יָקֵר לְמִסְגֵּד לְאַחֲרָא בְּרָמְגִיהָ, **וְכָלָא אִיהּ בְּדַקָּא**

יאות. זֶפְאַיִן אִגְנוֹן צְדִיקִיָּא דְכָל עֲוֹבָדִיהוּן דָקָא עַבְדִי
בְגַיּוֹן יָקַרְא דְמָאֵרִיהוּן אֵיתָו, וּבְגַיּוֹן דָלָא יִסְטוֹן לִימִנָא
וְלִשְׁמָאָלָא:

וַיְרִיעַ עָשָׂו לְקַרְאָתוֹ וַיְחַבְּקָהוּ וַיִּפְלֶל עַל צְוֹאָרוֹ. צְוֹאָרוֹ
פָתִיב חָסֵר. וַיְשַׁקְּהוּ וַיִּבְפּוּ. רַبִּי יִצְחָק אָמֵר (ישעה נז)
וְהַרְשָׁעִים כִּים נְגַרְשָׁנִים בַּיּוֹם הַשְׁקָטָה לֹא יוּכְלָה וְנִגְרָשָׁו מִימִינָו
רֶפֶשׁ וְטִיטָה, הָאִי קָרָא אַפְתָמָר. וּמַלְיָה דָאוּרִיתָא, פָמָה רַזְין
עַלְאַיִן אִית בָהוּ מִשְׁנְגִינִין דָא מִן דָא, וְכָלָא חַד.

וְהַרְשָׁעִים כִּים נְגַרְשָׁנִים בַּיּוֹם הַשְׁקָטָה לֹא יוּכְלָה, דָא עָשָׂו דְכָל
עֲוֹבָדוֹי בְּרַשְׁיוּ וּבְחִיּוֹבָא, דָהָא כְּדָא תַּא
לְגִבְיהָ דִיַּעַקְבָּר, עֲוֹבָדוֹי לֹא הוּוּ בְשִׁלְמָם, וַיִּפְולֶל עַל צְוֹאָרוֹ,
חַד. צְוֹאָרוֹ דָא יְרוּשָׁלָם דָא יְהוּ צְוֹאָרוֹ דְכָל עַלְמָא. וַיִּפְלֶל
עַל צְוֹאָרוֹ, וְלֹא עַל צְוֹאָרוֹי. בְגַיּוֹן דָתְרִין זְמִנִין אַתְחַרְיב
בַּיּוֹם קָדְשָׁא. חַד מִבְּבָל, וְחַד מִזְרָעִיהָ דְעַשָׂו, דָא פְּאַפְּלִיל
גְּרָמִיהָ עַלְיהָ זְמָנָא חַדָא וְחַרְיבָּ לִיהָ. וְעַל דָא וַיִּפְלֶל עַל
צְוֹאָרוֹ חַד.

וַיִּשְׁ"קָהָו, נְקוּד לְעַיל, דָלָא בְשִׁקְיָה בְּרֻעּוֹתִיהָ. וַתְּנַנֵּן
מַאי דְכַתִּיב, (משל כז) בְּגַעֲתָרוֹת בְּשִׁיקּוֹת
שׁוֹגָא, דָא בְּלָעָם כְּדָבְרִיךְ לוֹן לִיְשָׁרָאֵל. דָהָא לֹא בְּרִיךְ
לוֹן בְּרֻעּוֹתָא דְלָבָא. אוֹפֵה הָכָא בְּעַתְרוֹת בְּשִׁיקּוֹת שׁוֹגָא,
דָא עַשָׂו.

אמר רבי יוסי, כתיב (תהלים ג) **קומה יי' הוועיגני אלְהִי כי**
הכית את כל אויבי לחי שבי רשעים שברת. **ויתנו**
אל תקרי שברת אלא שרבת. **דהא אסגייאו** **שינוי**
וחשיב לנשכא לייה וכו'.

ועל דא ויבכו, דא בכוי ודא בכוי, **ויאוקמוה חבריה.**
טא חזין, כמה הוה (דף קעב ע"א) **לבייה ורעותיה דעשו לגבי**
דייעקב, דהא אפילו בההוא שעטה חשיב לארך
זמנין (ס"א לאורבא דיוםין) **למעבד לייה בישין ולקטרגא לייה,**
ועל דא ויבכו. דא הוה בכוי, דלא הוה חשיב לאשתזובא
מן ידו. ודא הוה בכוי, בגין דאבוי הוה קיים ולא יכול
לייה.

אמר רבי אבא ודאי **אתחלש רוגזיה דעשו בשעתה**
דחמא לייה ליעקב. **מאי טעם,** בגין **דהא אסתכטם**
בהדייה ההוא ממגנא דעשו. **ועל דא לא יכול עשו**
לשלאה ברוגזיה, **דהכי כל מלין דהאי עלמא תלין**
לעילא. **וכד אסתכטמו לעילא בקדמיתא אסתכטמו לחתא.**
שלטנותא לאו איהו לחתא עד דאיתיהיב שלטנותא
לעילא, וככלא דא בדא תליא:

יעבר נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי וגוי.
אמר רבי אלעזר, היינו דקאמירנו בקדמיתא
דייעקב לא בעא השטא אינון בריכאן קדמא דברכיה

אָבוֹי. (ס"א בְגִין דְכַתִּיב, (אי' ג) טֹב לְגֹבר כִּי יִשְׂא עַל בְּנֵוֹרִיו. וּכְתִיב (מִשְׁלֵי ל' א) וַתְשַׁחַק לַיּוֹם אַחֲרוֹן) וְעַדְיִין לֹא אַתְקִימֵנו בֵּיה אֲפִילוּ חַד מִבְיִיחָנו. בְגִין דְסָלִיק לוֹז לְסֹוף יוֹמִיא בְשֻׁעַטָא דְאַצְטָרִיכָו לְבָנוֹי לְגַבֵּי כָּל עַמְינֵי דְעַלְמָא.

וּבָגִין כֵּך בְשֻׁעַטָא דָאָמֵר עַשׂו נְסֻעָה וְגַלְבָה, וְגַפְלוֹגָה אֵלָמָא כְחַדָא וְגַשְׁלֹוטָ כְחַדָא. מָה אָמֵר, יַעֲבֵר נָא אָדָנִי לְפָנֵי עַבְדוֹ. יְקִדִים עַשׂו שְׁלַטְבִּיה הַשְׁתָא בְהָאֵלָמָא. יַעֲבֵר נָא, כַמָּה דָאָת אָמֵר, (מִיכָה ב) וַיַּעֲבֹר מִלְכָם לְפָנֵיהם וַיַּיְבַּרְאָשָם, אֲקִדִים אֲגַת שְׁוֹלְטִינִיתָ בְקַדְמִיתָא בְהָאֵלָמָא, וְאַנְיַ אַתְנַהֲלָה לְאַטִי. אָנָא אַסְלָק גַּרְמִי לְהָהּוּא עַלָמָא דָאָתִי וְלְסֹוף יוֹמִיא לְאַיְנוֹן יוֹמִיא דְאַזְלִין?

לְרַגֵּל הַמְלָאָכה, מַאן מְלָאָכה. דָא אַסְפְּקָלְרִיא דְלָא נְהָרָא דְבָה אַתְעַבֵּיד עַבְיִדְתָא דְעַלְמָא. אֲשֶׁר לְפָנֵי, דָא הִיא מִן קָדָם יִי בְכָל אַתָּה. וְלַרְגֵל הַיְלָדִים, דָא הַוָּא רֹזָא דְכַרְוּבִים, לְאַחֲזָה רֹזָא דְמַהִימְנוֹתָא דְאַיְהוּ אַתְדַבֵּק בְהָה.

עַד אֲשֶׁר אָבָא אֵל אָדָנִי שְׁעִירָה, אָנָא אַסְבּוֹל גְּלוּתָא דְילָך עַד דִיִיתִי וַיִּמְטֵי זְמָנָא דִילִי לְשַׁלְטָה עַל הַר עַשׂו, כַמָּה דָאָת אָמֵר, (עֲובָדִיה א) וְעַלְוּ מַושְׁיעִים בְהָר צִיּוֹן לְשִׁפְט אֶת הַר עַשׂו, וּכְדִין וְהִתְהַלֵּךְ:

וַיַּעֲקֹב נִסְעָה סְפֻתָּה וַיַּבְן לֹו בֵּית וַיִּמְקַנֵּהוּ עַשְׂה סְפַת עַל
כֹּן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם סְכוֹת. רַبִּי חַיָּא פָתָח וָאמַר,
(תהלים כב) שִׁיר הַמְּעוֹלֹת לְשֶׁלֶマָה אָמַר יְלָא יַבְנֵה בֵּית וְגוּ,
אָמַר יְלָא יִשְׁמַר עִיר וְגוּ. תֵּא חַזֵּי, בְשֻׁעַתָּא דְּסָלִיק
בְּרַעֲוַתָּא דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַבְרֵי עַלְמָא, אַפִּיק (טו א)
מְבוֹצֵנָא דְּקִרְדִּינּוֹתָא חַד קְטוּרָא, וְאַתְּלָהִיט מְגֹו חַשּׁוּכָא,
וְאַשְׁתָּאֵר בְּסָלִיקָא. וְנַחַתָּא לְתַתָּא, הַהִיא חַשְׁבָּה לְהִיט
(ואתְלָהִיט) בְּמַהָּ שְׁבִילֵין אוֹרְחֵין דְּקִיְקֵין רְבִרְבָּן, וְאַתְּעַבֵּיד
בֵּיתָא דְּעַלְמָא.

הָאִי בֵּיתָא אִיהוּ גַּו אַמְצָעִיתָא דְּכָלָא, כִּמֵּה פָתְחִין
וְאַדְרִין לֵיהֶ סְחוֹר, דּוֹכְתִּין עַלְאַיִן קְדִישִׁין,
תִּמְןָן מִקְנֵנִי צְפֵרִי שְׁמִיא, כָּל חַד וְתֵד לְזִינִית. בְּגֻווִּיה נְפִיק
חַד אִילְנָא רְבָרְבָּא וְתַקִּיף עַפְיִית וְאַנְבִּיה סָגִי, מְזוֹנָא
לְכָלָא בֵּיה. הַהּוּא אִילְנָא סָלִיק לְעַנְגִּי שְׁמִיא וְאַתְּטִמְרִ בֵּין
תַּלְתָּט טּוֹרִין, מְתַחּוֹת אִילְנָיִן תַּלְתָּט טּוֹרִין גְּפִיק, סָלִיק
לְעַיְלָא בְּחִית לְתַתָּא.

הָאִי בֵּיתָא אַתְּשִׁקְיָא מִפִּיה, וְגַבְיוֹן בְּגֻווִּיה כִּמֵּה גְּנוּזִין
עַלְאַיִן דָּלָא אַתְּיַדְעָה, בְּדָא אַתְּבִּנִי הָאִי בֵּיתָא
וְאַשְׁתְּכִלֵּל הַהּוּא אִילְנָא אַתְּגַלְיָא בִּימָא, וְאַתְּפִסְיָא
בְּלִילִיא, וְהָאִי בֵּיתָא שְׁלֹטָא בְּלִילִיא וְאַתְּפִסְיָא בִּימָא.
בְשֻׁעַתָּא דְּעַל חַשּׁוּכָא וְאַתְּקַטֵּר בֵּיה שְׁלֹטָא, וְכָל

פִתְחִין סְתִימִין מִכֶּל סְטְרִין, כִּדְין כִּמֶּה רֹוחִין פִרְחִין בָּאוּרִא, תָּאִיבֵין לְמַגְדָּע וְלְמַיְעֵל בֵּיה, וְעַלְיֵין בֵּין אִינְיוֹן צְפוּרִין, וְגַטְלִין סְהֻדוֹתָא, וְשַׂטְיִין וְחַמְאָן מֵה דְּחַמָּאָן. עד דָאַתְעָר הַהְוָא חַשּׁוֹכָא דָאַתְקָטִיר בֵּיה, וְאַפִּיק חַד שְׁלַהּוּבָא וְבַטְשׁ בְּכָל פְּטִישִׁין תְּקִיפִין, וְפִתְחָ פִתְחִין, וְבַקָּע טְפִרִין. סְלִקָּא וְנִחְתָּא הַהְוָא שְׁלַהּוּבָא, וְבַטְשׁ בְּעַלְמָא, וְאַתְעָר קְלִין לְעַילָּא וְתַתָּא.

כִּדְין חַד (דף ג' ענף ע"ב) כְּרוֹזָא סְלִיק, וְאַתְקָטִיר בָּאוּרִא, וְקָרִי, הַהְוָא אָוּרִא נְפָקָא מְגוּ עַמּוֹדָא דְעַנְנָא דְמַדְבָּחָא פְּנִימָה, וּכְדָ נְפָקָא אַתְפְּשָׁט בְּאַרְבָּע סְטְרִי עַלְמָא. אַלְפִּין קִיְּמִין מְסֻטָּרָא דָאִיהוּ שְׁמַאלָּא, וּרְבוֹא רְבוֹזָן קִיְּמִין מְסֻטָּרָא דָאִיהוּ יְמִינָא, וּכְרוֹזָא קָאִים בְּקִיְּמִיה. קָרָא בְּחִיל וְאַכְרִיז, כִּדְין כִּמֶּה אִינְיוֹן דְמַתְקָנִי שִׁירָתָא וְפְלָחִין פּוֹלְחָנָא, וְתַרְיִין פִתְחִין פִתְחִיה. חַד לְסִטְרָה דְרוֹמָא, וְחַד לְסִטְרָ צְפָוָן.

סְלִקָּא הָאֵי בִּיתָא וְאַתְיִהְבָּת וְאַתְקָטָרָת בֵּין תַּרְיִין סְטְרִין, וְשִׁירִין מְנוּמָרָן וְתוֹשְׁבָהָן סְלִקִּין. כִּדְין עַל מָאֵן דַעַל בְּלָחִישָׁא, וּבִתָּא מַתְלַחְטָא בְשִׁית בְּהָרִין, בְּהָרִין זַיְוא לְכָל סִטְרָ, וּבְהָרִין דְבּוֹסָמָא בְּפִקִּין. וְאַתְשִׁקְיִין כָּל חַיּוֹת בָּרָא, כִּמֶּה דָאַת אִימָר (תְּהִלִּים ק) יִשְׁקֹנוּ

כל חיתו שדי ישברו פראים צמאם וגוו. וזרמיין עד דסלקא צפרא. וכד סלקא צפרא כדין ככבייא ומזלי שמייא וחיליהון כליהון משבחון ואמרי שירתא, כמה דעת אמר, (אייב לה) ברן יחד ככבי בקר ויריעו כל בני אלהים. תא חזי (תהלים קכו) אם ה' לא יבנה בית שווא עמלו בוגנו בו. אם יי לא ישמר עיר שווא שקד שומר. אם יי וגוו, דא מלכא עלאה, באיהו בוגה להאי ביתא תדר ואטקין ליה, אימתי, כד סליקין רועיתין פולחנין מחתא כדקא יאות.

אם יי לא ישמר עיר, אימתי, בשעתא דאתחשכא ליליא, וסטרין מזינין שראן ושטאן בעלמא, ופתחין סטימין, ואנטנתר מכל סטרין דלא יקרב בית ערל ומסאבא, כמה דעת אמר (ישעה נב) לא יוסיףiba בך עוד ערל וטמא, זומין קודשא בריך הוא לא עברא לו מעולם.

מן ערל וממן טמא. אלא כלא חד, ערל וטמא. דא הוא דאתפתא فيه ואזיל אבותריה אדם ואנתתיה, וגרימו מותא לכל עולם. ואיהו דמסאיב האי ביתא, עד ההוא זמנא דיעבר ליה קודשא בריך הוא מעולם. בגין כך אם יי לא ישמר עיר, שווא ודא.

תא חזי, ויעקב נסע סכתה, אנטנתר לקבלה חולקיה

דְּמָה יִמְנוֹתָא. מַה כְּתִיב לְעַילָּא, וַיִּשְׁבֶּן בַּיּוֹם הַהוּא עַשְׂוֹ
לְדַרְכּו שְׁעִירָה, וּכְתִיב וַיַּעֲקֹב נִסְעָ סְפֻתָּה. אֶלָּא כֹּל חַד
אַתְּפָרֵשׁ לִסְטָרָא דִּילִיה, עַשְׂוֹ לִסְטָרָא דִּשְׁעִיר. מִאן
שְׁעִיר, הָא הִיא אֲשָׁה זָרָה אֶל גָּבָר. וַיַּעֲקֹב נִסְעָ סְפֻתָּה,
הָא מִהִמְנוֹתָא עַלְּאָה.

וַיִּבְנֶן לוֹ בֵּית, כַּמָּה דָּאָתָּה אָמַר, (ישעה ב) בֵּית יַעֲקֹב. אָמַר
רַבִּי אֶלְעָזֶר, דָּאָתְּקִין תְּפִלָּת עֲרָבִית כְּדַקָּא יָאוֹת.
וְלִמְקִגְהוּ עַשְׂה סְפֻתָּה, שָׁאָר סְפֻתָּה לִגְנָטָרָא לוֹן וְדָא הוּא
חוֹלְקִיה. וְכַדֵּין וַיָּבֹא יַעֲקֹב שְׁלָם. שְׁלָם מִפְּלָא וְאוֹקְמוֹת.
וּכְתִיב, (תְּהִלִּים ע"ו) וַיְהִי בְּשָׁלָם סְפָבוֹ וְגֹו וְאוֹקְמוֹת, וְכֹלָא רָזָא
חַדָּא. כְּדֵין אַתְּחַבֵּר עִמָּיה מִהִמְנוֹתָא כַּד הָהָה שְׁלָם כַּד
אַתְּעַטֵּר בְּדוּכְתִּיה דָאַתְּחַזֵּי לִיה. וְכַדֵּין הָאֵי סְכָה אַתְּעַטְּרָת
בְּהַדִּיה, דָהָה שְׁלָם מַאֲבָהָן, דָהָה שְׁלָם מַבְנָוי, וְדָא
הָוּא שְׁלָם. שְׁלָם לְעַילָּא שְׁלָם לַתְּתָא, שְׁלָם בְּשָׁמִיא שְׁלָם
בְּאַרְעָא. שְׁלָם לְעַילָּא דָאַיהוּ כְּלָלָא דָאַבָּהָן, תְּפָאָרָת
יִשְׂרָאֵל. שְׁלָם לַתְּתָא בְּבָנוֹי קְדִישָׁין. שְׁלָם בְּשָׁמִיא,
שְׁלָם בְּאַרְעָא, וְכַדֵּין וַיְהִי בְּשָׁלָם סְפָבוֹ וְאוֹקְמוֹת. מִיד מָה
פְּתִיב וְפִצְאָה דִּינָה בַּת לְאָה, וְאוֹקְמוֹת חַבְרִיאָה.

תָּא חַזִּי, כַּמָּה דָּרְגִּין וְסְטָרִין מַתְּפִרְשָׁן לְעַילָּא וּכְלָהוּ
מִשְׁבְּגִין דָא מִן דָא. חַיּוֹן מִשְׁבְּגִין אֶלְיָן מַאֲלִין, אֶלְיָן
מִקְטָרִgin לְשִׁלְטָה עַל אֶלְיָן וְלִמְטָרָף טְרִפִּין כֹּל חַד וְתַד

לזיניה. מפטרא דרווחא מסאבא כמה דרגין מתפרשין, וכלחו במן לקטרגא אלין לקביל אלין, דהא כתיב (דברים ט) לא תחרש בשור ובחמר ייחדו, כד קא מתחברן מקטרגי עולם.

וთא חזוי, פיאונבתא דדרginin מסאביין לאו איהו אלא לkatruga בסטרין קדיישין. יעקב דאייהו קדיישא, כלחו במן ליה וקטרגו בתדיה. בקדמיתא נשביה חוויא, כמה דאת אמר ויגע בכף ירכו, השتا נשביה חמור. תמן איהו קאים לגבי חוויא, השטה שמעון ולוי דאתו מפטרא (דף ג' מג נ"א) דдинנא קשייא קיימו לגביה דחמור ושליטו עלוי בכל סטרין ואתפפיא קמייהו. כמה דאת אמר ואות חמור ואות שכם בנו הרגו לפ' חרב. ושמעון דהוה (שור) מזיליה (אייה) שור, אתה על חמור וקטרג ביתה, בגין דלא יתחברון כחדא, ואשתפה איהו מקטרגא דיליה.

וכלחו אתי לקטרגא ליה ליעקב ואשתזיב, ולבתר איהו שליט עליהו. לבתר אתה שור ואשתלים בחמורים דכלחו מפטרא דחמור. יוסף דאייהו שור, ומצרים דאינון חמורים דכתיב בהו (יחזקאל כט) אשר בשר חמורים בשרם.

ועל דא לבתר בני יעקב נפלו בין אינון חמורים, בגין

דאָזְדוֹג שׂוֹר בַּהֲדִיהַה, וְנַשְׁכֵּן לֹן גַּרְמִיא וּבְשָׁרָא. עַד
דאָתָעֶר לְוִי כְּמַלְקָדְמִין וּבְדָר לְאִינְנוּן חַמּוֹרִים (ס"א דְאַזְדוֹגָנוּ)
לְכַפְּרָא לֹן וַתְּבָרְתָּוּן מַעַלְמָא, וְאַפְּיָק לְשׂוֹר מַתְּמָן.
הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (שמות יג) וַיַּקְחֵה מֹשֶׁה אֶת עַצְמוֹת יוֹסֵף
עַמּוֹ.

תָּא חַזִּי, כִּד אַתָּא שְׁמַעַן בְּקַדְמִיתָא עַל הַהְוָא חַמּוֹר,
אַתָּעֶר עַלְיָהָן דָם דְאַתְגָּזָרָג, וְלַבָּתָר וַיַּהַרְגֵּנוּ כָל זָכָר.
כְּגֻונָא דָא עַבְדָ קַוְדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא עַל יְדָא דְלָוִי, דָא
מֹשֶׁה. בְּאִינְנוּן חַמּוֹרִים בְּמִצְרָיִם. בְּקַדְמִיתָא דָם, וְלַבָּתָר
(שמות יג) וַיַּהַרְגֵּן כָל בְּכוֹר בָּאָרֶץ מִצְרָיִם וְגוֹ. הַכָּא בְּהָאִ
חַמּוֹר כְּתִיב, וְאַתָּה כָל חִילָם וְאַתָּה כָל טְפָם וְאַתָּה כָל בְּהַמְּתָם
וְגוֹ. הַתָּם בְּאִינְנוּן חַמּוֹרִים כְּתִיב, (שמות יט) כָלִי כְּסָף וּכָלִי
זְהָב וּשְׁמָלוֹת, וכְּתִיב, (שמות יט) וְגַם עֲרָב רַב עַלְהָ אַתָּם
וְצָאן וְבָקָר וְגוֹ.

וְשְׁמַעַן וְלוִי, דָא קָאִים לְגַבֵּי הָאִי חַמּוֹר, וְדָא קָאִים
לְגַבֵּי כָל אִינְנוּן חַמּוֹרִים, כָלָהו בָעוּ לְאַשְׁתָּתְפָא
בְּהַדִּיה דִיעָקָב קַדְיָשָׁא וְאַתְקָנוּ לְבָשָׂכָא לֵיהֶן, וְאַיהֲן
בְּבָנָוי קָאִים לְגַבֵּי הָוּ וְכַיִת לֹן תְּחוּתִיה. הַשְׁתָּא דְעַשְׂוֵה
בְשִׁיךְ לֵיהֶן וּלְבָנָוי, מַאן יְקוּם לְגַבֵּיהָ, יְעָקָב וְיוֹסֵף. דָא
מִסְטָרָא דָא וְדָא מִסְטָרָא דָא. דְכַתִּיב, (עובדיה א) וְהַיָּה בֵּית
יְעָקָב אִשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהַבָּה וּבֵית עָשָׂו לְקַשׁ וְגוֹ:

וַיָּסֹעַ וַיְהִי חֲתַת אֱלֹהִים עַל הַעֲרִים אֲשֶׁר סִבְבוּתֵיכֶם
וְלֹא רָדַפְוּ אַחֲרֵי בָנַי יַעֲקֹב. אָמַר רַבִי יוֹסֵי כָּלָהוּ
הַוּ מִתְכְּגַשְ׀י, וְכֵד הַוּ חָגָרִי זִיְגִי קָרְבָּא הַוּ מִרְתָּתִי
וְשַׁבְקִין לֹזֶן, וְבָגִין פֶּה וְלֹא רָדַפְוּ אַחֲרֵי בָנַי יַעֲקֹב:
הַסִּירוּ אֶת אֱלֹהִי הַפְּכָר וְגו'. הַסִּירוּ אֶת אֱלֹהִי הַפְּכָר,
אֵלֵין אַינְנוּ דְנַטְלוּ מִשְׁכָם מֶאֱנִי פְסָפָא וְדַהֲבָא
הַהְוָה חֲקִיק עַלְיָהוּ טֻעוֹן דְלַהֲוֹן. רַבִי יְהוּדָה אָמַר, טֻעוֹן
הַוּ מִכְסָפָא וְדַהֲבָא. וַיַּעֲקֹב אַטְמִין לֹזֶן תְּמִן, בָגִין דְלָא
יַתְהַנוּ מִסְטָרָא דַעֲבֹדָה זָרָה, דָאָסִיר לִיהְ לְבָר נְשָׁ
לְאַתְהָנִי מִפְיהָ לְעַלְמִין.

רַבִי יְהוּדָה וַרְבִי חִזְקִיָה הַוּ אַזְלִי בָאַרְחָא, אָמַר רַבִי
חִזְקִיָה לַרְבִי יְהוּדָה, מַאי דְכַתִּיב, (שמואל ב יב) וַיַּקְהַ
אֶת עַטְרַת מִלְכָם מִעַל רַאשׁוֹ וּמִשְׁקָלָה כְּפֶר זָהָב וְאַבְןָ
יְקָרָה וְתָהִי עַל רַאשׁ דָוד. וְתַבִּינָן, שְׁקָנִץ בָנִי עַמּוֹן מִלְכָם
שְׁמִיה. וְדָא הַוָּא עַטְרַת מִלְכָם. מַאי טֻעָמָא וְתָהִי עַל רַאשׁ
דָוד. וַמַּאי טֻעָמָא בְתִיב שְׁקָנִץ. דָהָא בְשָׂאָר טֻעוֹן
עַמְמִיא עֹזְבָּדִי עַבְדָּה זָרָה בְתִיב אֱלֹהִי הָעָמִים, אֱלֹהִים
אַחֲרִים, אֶל גַּכָּר, אֶל אַחֲר, וּבְהָאִי אָמַר שְׁקָנִץ חד.
אָמַר לִיה, וּבְכָל טֻעוֹן עַמְמִיא עֹזְבָּדִי עַבְדָּה זָרָה הַכִּי
קָרָא לֹזֶן קָוְדָשָׁא בָּרוּךְ הוּא, דְכַתִּיב, (דברים כג)
וְתַרְאוּ אֶת שְׁקוֹצֵיָהֶם וְאֶת גְּלִילֵיָהֶם. וְמָה דָאָמַר וַיַּקְהַ אֶת

עטרת מלכום, דאייהו מלכום, הכי הוא ודי. אלא איתי הפתני עד שלא אתגייר, בדין אייה תבר לה לה הוא עטרת Daihyo מלכום, ההוא דיינא דחיקיק עלה ופוגים לה. בדין אייה עבר לה חיטר לאתהי מנה והות על רישייה. ותא חזי, שקיין בגי עמוון, חד חוויא בסורטא היה חיקיק על ההוא בתרא, ובגין לכך אקרי שקיין זוהמא.

רבי יצחק אמר, הסירו את אלהי הנבר, אלין שאר נשין דהו מייתי בגויהו כל נזובון דלהון. ועל דאות כתיב ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנבר. אלין נשין, כל נזובון וכל טעון דדהבא וכספה. ויתמן אותן יעקב, בגין שלא (דף קעג ע"ב) יתפונ מסטרא דעבדה זרה כלל.

תא חזי, דיעקב גבר שלים בכלל היה, והוה מתדבק ביה בקדושא בריך הוא. מה כתיב, ונקומה ונעה בית אל ואעשה שם מזבח לאל העונה אותה ביום צרתי ויהי עמוני בדרכ אשר הלבתי, מיד ויתנו אל יעקב. מפואן דבאי בר נש לשבחא לקודשא בריך הוא ולאודה לה על נסין ועל טבאנ דעבד עמיה, הדא הוא דכתיב ויהי עמוני בדרכ אשר הלבתי.

תא חזי, בקדמיה כתיב ונקומה ונעה בית אל וגוי, אכליל בנוי בהדייה. ולבדת כתיב ואעשה שם מזבח

ולא כתיב ונעשה. דאפיק לון מפללא דא, Mai טעמא, בגין דעליה הוה מלחה. יעקב אתקין תפלה ערבית, ודאי. ואיהו עבד מדבחא ועליה הוה מלחה, ובгин דאייהו עבר כל אינון עקtiny מן יומא דעריך קפיה דאחותה. הכתיב ויהי עמדוי בדרכ אשר הלכתי, ואינון אותו לברTER לעלמא. ועל דא לא עיל לון בהדייה. רבוי אלעזר אמר, מפאן מאן דיתעביד ליה נסא, איהו בעי לאודאה. מאן דאכילד נהמא בפטורא, איהו בעי לברכא, ולא אחרא דלא אכילד מיד:

ויבן שם מזבח וגוי, תא חזוי, כתיב ויבן שם מזבח, ולא כתיב (בוחני מדבח) דאסיק עליה בסכין ועלוון, אלא בגין אתקין ההוא דרגא אתחו לאתתקנא. מזבח לוי, לאתתקנא דרגא תחתה לחברא ליה בדרא עלה, ועל דא ויבן שם מזבח דא דרגא תחתה. לוי דא דרגא עללה. ויקרא למקום אל בית אל, שמא דא כשםא עללה. בגין דכד אתנהרא כדיין כאמה בתה וככלא חד. כי שם נגלו אליו האלים, בגין דאינון לא אשתקחו אלא בשכינתא, דהא שבעין הו דאינון משתקחי תדר בחדו שכינתא, ושבעין קתדראי שכיניה לשכינתא. ועל דא כי שם נגלו אליו האלים באטרה דא אתגלי, דהא כתיב והנה יי נצב עליו:

וַיַּעַל מָעָלוֹ אֱלֹהִים בָּمָקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵתָו, רַبִּי שְׁמֻעוֹן
אָמַר, מִכָּאן דָּאַתְּעַבֵּיד רַתִּיכָא קָדִישָׁא בְּהָדִי
אֲבָהָן. וְתָא חִזֵּי, יַעֲקֹב אֵיתָו רַתִּיכָא קָדִישָׁא עַלְאָה
דָּקִימָא לְאַנְהָרָא לְסִיחָרָא, וְאֵיתָו רַתִּיכָא בְּלַחְזָדָוי. הַדָּא
הַוָּא דְּכַתִּיב וַיַּעַל מָעָלוֹ אֱלֹהִים.

פָּתָח וְאָמַר, (דברים ז) כִּי מֵגַּוִּיל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים
קְרוּבִים אֵלָיו כִּי אֱלֹהִינוּ בְּכָל קָרָאנוּ אֵלָיו. תָּא
חִזֵּי, בָּמָה אִינּוֹן חַבִּיבֵין יִשְׂרָאֵל קְמַי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
דְּלִילַת לְךָ עַם וְלִישָׁוֹן בְּכָל עַמִּין עוֹבֵד עֲבוֹדָה זָרָה דְּעַלְמָא
דָּאִית לֵיהּ אֱלֹהָא דִּישְׁמָע לֹזָן, כָּמָה דְּקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
זָמִין לְקַבֵּל אַצְלָוֹתָהוּן וּבְעִוָּתָהוּן דִּישְׂרָאֵל בְּכָל שָׁעַתָּא
דָּאַצְטְּרִיךְ לֹזָן לְמִשְׁמָעָא צָלָוֹתָא דָאִינּוֹן בְּעָזָן, בְּגַין הַהְיוֹא
דָּרְגָּא דְּלָהּוֹן.

תָּא חִזֵּי, יַעֲקֹב, קָרֵי לֵיהּ קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יִשְׂרָאֵל.
דְּכַתִּיב לֹא יִקְרָא שָׁמֶךָ עַד יַעֲקֹב כִּי אֵם יִשְׂרָאֵל
יְהִי שָׁמֶךָ. וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ, מֵאֵן וַיִּקְרָא, דָא שְׁכִינָתָא.
בָּמָה דָּאת אָמַר וַיִּקְרָא אֶל מְשָׁה. וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים. לְעַילָּא
אָוּקִימָנוּ יִשְׂרָאֵל דָהָא אַשְׁתָּלִים בְּכָל כְּדָקָא יְאֹותָ,
וּבְדִין אַסְתָּלָק בְּדָרְגִּיהָ וְאַשְׁתָּלִים בְּשָׁמָא דָא, וְעַל דָא
וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וְהָא אָתָּמָר.

רַבִּי אַלְעֹזֶר וְרַבִּי יוֹסֵי הוּא אַזְלִי בָּאַרְחָא, אָמַר רַבִּי יוֹסֵי

לְרַבֵּי אֶלְעָזֶר, וְדֹאי הָא דָאָמְרָתִי דַיְעָקֹב שְׁלֵימָא דְאַבָּהָן
אִיהָו, וְאִיהָו אֲחִיד לְכָל סְטְרִיז, וְקָרָא שְׁמֵיה יִשְׂרָאֵל,
וּכְתִיב לֹא יִקְרָא שְׁמֵךְ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אָם יִשְׂרָאֵל יְהִי
שְׁמֵךְ. וּכְתִיב וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל. אַמְּאֵי אַהֲרֹן
קוֹדֵשׁ אֶבֶרְיךָ הַוָּא וַיִּקְרָא לֵיהּ יַעֲקֹב בְּכָמָה זָמְנִין, וְכֹל
קָרוֹן לֵיהּ יַעֲקֹב בְּמַלְקָדְמִין. אֵי הַכִּי, מַהְוּ וְלֹא יִקְרָא שְׁמֵךְ
עוֹד יַעֲקֹב.

אָמַר לֵיהּ שְׁפִיר קָא אָמְרָתִי. פָּתָח וְאָמַר, (ישעה מב) יי
בְּגָבוֹר יֵצֵא כָּאִישׁ מִלְּחָמֹת יִעַר קְנָאתָה, הָאֵי קָרָא
אוֹקְמָהָה. אַבְלָתָא חֻזֵּי, בְּגָבוֹר יֵצֵא, גָּבוֹר מִבְּעֵי לֵיהּ.
כָּאִישׁ מִלְּחָמֹת, אִישׁ מִלְּחָמֹת מִבְּעֵי לֵיהּ.

אֶלְאָהָא אַתְּמָר יי בְּכָל אַתְּרָ רְחָמֵי אִיהָו, וְדֹאי (דף ק' ע"א)
קוֹדֵשׁ אֶבֶרְיךָ הַוָּא, יי שְׁמֵיה אִיהָו, דְכַתִּיב, (ישעה
מב) אָנָּי יי הַוָּא שְׁמֵי, וְחַמִּינָן דְלֹזְמָנִין אַתְּקָרִי שְׁמֵיה
אֱלֹהִים וְהַוָּא דִינָא בְּכָל אַתְּרָ. אֶלְאָ בְזָמָנָא דְאַסְגִּיאָו
זְכָאֵין בְּעַלְמָא, יי שְׁמֵיה וְאַתְּקָרִי בְשָׁמָא דְרְחָמֵי. וּבְזָמָנָא
דְאַסְגִּיאָו חַיְבֵין בְּעַלְמָא, אֱלֹהִים שְׁמֵיה וְאַתְּקָרִי בְשָׁמָא
דְאֱלֹהִים. כִּד בְזָמָנָא דַיְעָקֹב לֹא הָוָה בֵין שְׁנָאִין וְלֹא הָוָה
בְּאָרְעָא אַחֲרָא, קָרֵי לֵיהּ יִשְׂרָאֵל. וּכִד הָוָה בֵין שְׁנָאִין,
אוֹ בְּאָרְעָא אַחֲרָא קָרֵי לֵיהּ יַעֲקֹב.

אָמַר לֵיהּ, עַדְיַין לֹא אַתְּיִשְׁבָא מֶלֶת. דְכַתִּיב לֹא יִקְרָא,

והא אָבִן קְרִיבָן לֵיה. וּמַאי דְּאָמָרְתָּ דְּכֶד תֹּוֹה בֵּין שְׁנָאִין אוּ בְּאָרְעָא אֲחֶרֶא קְרִי לֵיה יַעֲקֹב. תָּא חֹזֵי, כתיב, (בראשית ל) וַיַּשֵּׂבַע יַעֲקֹב בָּאָרְצָא מְגֻזֵּרִי אָבִיו בָּאָרְצָא כְּגַעַן, וְהָא לֹא תֹּוֹה בָּאָרְעָא אֲחֶרֶא.

אמָר לֵיה, הָא בְּקָרְמִיתָא אַתָּמָר, פָּמָה דְּקָוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא לוּזְמָנִין אַתְּקָרִי יִי, וּלוּזְמָנִין אַתְּקָרִי אֱלֹהִים. הָכִי נִמְיָן לוּזְמָנִין אַקְרִי יִשְׂרָאֵל וּלוּזְמָנִין אַקְרִי יַעֲקֹב וְכֵלָא בְּדָרְגֵי יִדְיעָן. וּמַה דְּאַתָּמָר לֹא יַקְרָא שְׁמָךְ עוֹד יַעֲקֹב, לְאַתִּישָׁבָא בְּשָׁמָא דָא.

אמָר לֵיה, אי הָכִי, הָא כתיב, (בראשית י) וְלֹא יַקְרָא עוֹד אֶת שְׁמָךְ אֶבְרָם וְהִיָּה שְׁמָךְ אֶבְרָהָם. אָמָר לֵיה, הַתִּמְמָן כתיב וְהִיָּה. וּעַל דָא קִיּוֹמָא בְּהַהוֵּא שְׁמָא. אַבְלָה הַכָּא לֹא כתיב וְהִיָּה, אֶלָּא כִּי אִם יִשְׂרָאֵל יְהִיָּה שְׁמָךְ. וְלֹא כתיב וְהִיָּה שְׁמָךְ יִשְׂרָאֵל, וְאֲפִילוּ בְּזָמָנָא חֶדָא סָגֵי לֵיה, כָּל שְׁפֵן דְּלוּזְמָנִין כֵּה וּלוּזְמָנִין כֵּה. וְכֵד אַתְעַטְרוּ בְּנוֹי בְּכָהָגִי וּלְיוֹאִי וְאַסְתַּלְקוּ בְּדָרְגֵי עַלְאַיִן, כְּדֵין אַתְעַטְרָה בְּשָׁמָא דָא תְּדִיר.

עד דְּהָוו אַזְלִי, אָמָר לֵיה רַבִּי יוֹסֵי לַרְבִּי אַלְעֹזֶר, הָא אַתָּמָר דְּכֶד מִיתָּת רְחֵל נְטָלָא בִּתָּא מַאן דְּאַצְטְּרִיךְ לְאַתְּתִּקְנָא בְּתְּרִיסָר שְׁבָטִין בְּדָקָא יְאֹות. אַמְאִי מִיתָּת רְחֵל מִיד, אָמָר לֵיה, הָא לְמַהָוִי שְׁכִינָתָא מִתְעַטְרָא

פְּדָקָא יִאֲוֹת וְלֹמַהֲיוֹ אֵם הַבְּנִים שֶׁמֶחָה וּבֵית שְׁרִיאָ (לעילא)
לֹבְטָלָא בֵּיתָא וְלֹא תַּקְנָא. וְעַל דָּא בְּגִימַין הוּא פְּדָיר
בְּמַעֲרֵב וְלֹא בְּסְטָרָא אַחֲרָא.

וּבֵית שְׁרִיאָ לְאַתְקָנָא בְּתְרִיסָר שְׁבָטִין, וּבֵית שְׁרִיאָ
מְלֻכּוֹתָא דְּרָקִיעָא לְאַשְׁתְמֹדָעָא בְּאֶרְעָא. וּרְזָא
דָּא, בְּכָל שִׁירּוֹתָא דָאַתָּיא לְאַשְׁתְמֹדָעָא בְּקַשְׁיוֹ אֵיהָ,
וְעַל דָּא אִית בְּהָ דִינָא דְמוֹתָא וּמִתְמַן אַתִיְשָׁבָת.
הַכָּא כְּדֵבָעָא לְאַתְקָנָא וְלֹבְטָלָא בֵּיתָא אַתְעַבֵּיד דִינָא
ברְחַל וּבְתַר כָּן אַתְקָנָת לְאַתִיְשָׁבָא. כְּדֵבָעָא
לְאַשְׁתְמֹדָעָא מְלֻכּוֹתָא בְּאֶרְעָא שְׁרִיאָ בְּדִינָא. וְלֹא
אַתִיְשָׁבָת מְלֻכּוֹתָא בְּדוֹכְתָא פְּדָקָא יִאֲוֹת עַד דָא תַעֲרֵר
דִינָא בְּשָׁאָול לְפּוּם עֲוָבְדוֹי, וּלְבַתֵּר אַתִיְשָׁבָת מְלֻכּוֹתָא
וְאַתְקָנָת.

תָא חִזֵּי, כָּל שִׁירּוֹתָא תַקְיִיף וְלֹבְתַר בְּיִיחָא. בְּרָאש הַשָּׁנָה
שִׁירּוֹתָא תַקְיִיף. דָכְל עַלְמָא אַתְדַן כָּל חַד וְחַד לְפּוּם
עֲוָבְדוֹי, וּלְבַתֵּר בְּיִיחָא סְלִיחָה וּכְפֹורִי. בְּגַין דְשִׁירּוֹתָא
אֵיהָ מִשְׁמָאָלָא וְעַל דָא דִינָוי תַקְיִיפִין, וּלְבַתֵּר אַתְעֵר
יִמְבָּא וְעַל דָא הוּי בְּיִיחָא.

וְלֹזְמָנָא דָאַתִי זָמִין קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַתְעַרְא בְּבְיִיחָא
עַל שְׁאָר עַמִּין עֲוָבְדִי עֲבוֹדָת פּוֹכְבִים וּמִזְלֹות,
וּלְבַתֵּר יַתְקַרֵף עַלְיִהוּ בְּדִינָא קַשְׁיא. הָדָא הוּא דְכַתִּיב,